

jak cukrovar vznikl

Kolem roku 1834 si slavkovský lékárník Jan Příkryl najal s Aronem Herfzkou od slavkovského velkostatku 144 měřic pozemků a ohlásil, že na nich hodlá pěstovat cukrovku a z ní vyrábět cukr. Založil v roce 1834 malý závod, který po krátké době zanikl.

Zprávy o založení akciového rolnického cukrovaru ve Slavkově se objevují v roce 1870.

Podnět k založení dala výzva Jana Uhlíře c. k. berního úředníka ve Slavkově, který vyzval místní rolníky, aby po příkladu rolníků ve Šlapanicích byl i ve Slavkově zřízen společný akciový cukrovar.

Byl vytvořen prozatímní výbor rolníků a měšťanů ze Slavkova, Vážan, Hrušek, Křižanovic, Hodějic a Křenovic. Předsedou se stal notář a majitel zemědělské usedlosti Jan Krampfl ze Slavkova. Spolkové stanovy byly schváleny na schůzi rolníků dne 14. 3. 1871.

Podle stanov měl fond ke zřízení a vedení továrny obnášet 300 000 zlatých rakousko-uherské měny vydáním 1 500 akcií po 200 zlatých. Podle stanov byl každý akcionář povinen dodat do továrny každoročně 10 tun zdravé, dobře očištěné cukrovky.

stavba cukrovaru

Na místo stavby byl vybrán Slavkov, protože blízko byla železniční trať v Křenovicích (provoz na trati Brno – Kyjov byl zahájen až v roce 1887), přes Slavkov vedly dobře udržované silnice do čtyř světových stran. V okolí Slavkova byl také dostatek půdy na pěstování řepy, dostatek vody a pracovních sil.

Správný výbor akcionářů na svém zasedání 18. 2. 1872 zadal stavbu cukrovaru staviteli Václavu Nekvasilovi z Prahy, dodání a instalaci strojů Českomoravské strojírny v Praze a kotlářské práce firmě E. Krakhart z Brna. Dne 20. 10. 1872 proběhlo slavnostní vysvěcení, kdy průvod z kostela do cukrovaru byl ozdoben věnci a prapory s hudbou, za střelby z hmoždířů a zámeckých děl. Po předání klíčů továrny ředitelství byla uspořádána hostina na cukerní půdě.

První cukrovarnická kampaň začala v říjnu 1871 a skončila v lednu 1873. Bylo v ní zpracováno 138 691 q cukrovky a vyrobeno 8 879 q surového cukru.

V roce 1872 bylo v českých zemích 214 cukrovarů.

Po období vypjaté konjunktury následovala zákonitě deprese. Po vídeňském finančním krachu došlo i v cukerném průmyslu ke krizi, která postihla zejména rolnické akciové cukrovary nedávno založené, zpravidla ne moc finančně fundované. Z 87 rolnických cukrovarů založených 1870-72 zanikly 4 a 22 jich po finančním úpadku přešlo do rukou převážně německých podnikatelů.

další osud slavkovského cukrovaru

V roce 1876 byla soudem povolena exekuční dražba pro nezaplacené dluhy.

21. 3. 1878 se stala majitelem slavkovského cukrovary firma Herrmann Redlich, Zuckerfabrikant in Brünn.

Podnik byl nyní finančně zajištěn a pod novým odborným technickým a obchodním vedením začal prosperovat. Ředitelem cukrovaru se stal v roce 1880 Emil Löw, který tuto funkci zastával až do své smrti v 1918.

V letech 1893 a 1894 byl postaven etážový sklad cukru, budova kostkárny a hala pro výrobu homolí. Postupně byla zavedena výroba velkých a malých homolí, kostek, pilé, krystalu a moučky.

Majitel cukrovaru Herrmann Redlich zemřel v roce 1896. Jeho práci hodnotilo město velmi kladně. K jeho úmrtí věnovala správa cukrovaru městu Slavkovu 5 000 korun rakousko-uherské měny k dobročinným účelům. Městské zastupitelstvo z nich zřídilo městský chudobinec.